

det er kommet frem, skulde man tro, at naar det blot blev gennemført, kom vi til at leve i et Eldorado; al Strid, Riv, Nød, og Glendighed vilde være ligesom blæst bort, og saa kunne vi leve ligesom i en Syltefrukte allesammen. Der var her ikke blot det, at man sparede paa Sukkerkøbet, men man kunde bruge mere og endda have tilovers til at fylte med til Udførsel. De tre Ting førtes saaledes sammen, at den Told, som man ikke kom til at udgive, kunde man baade spare til at købe ind for og fylte for. Hvilken Fryd! Vi have ogsaa hørt her inde: Hvilken gavnlige Virkning Forslaget vilde have for Opdragelsen. Tænk Dem, hidtil have de stakkels Drengs faaet ondt af at spise sur Frugt. Naar denne Lov nu kom ud, vilde Frugten selvfølgelig blive sødere, og Drengene vilde altsaa ikke faa ondt af den. Jeg indbrømmer, at Drengene med daarlige Møder vist ikke blive dygtige Mænd, og Forslaget er altsaa ogsaa aabenbart, naar vi hense til den Yrsk, som har fulgt med det, af overordentlig Betydning for Opdragelsen. Drengene slippe for den sure Frugt, idet den vil blive moden, naar Tolden paa Sukkeret gaar bort. Vi ville blive fri for disse Drengeweer, og Drengene ville blive til sunde Mænd.

Hvad er nu den anden Side af Forslaget? Den anden Side af Forslaget er bare det, at man paalægger en lille Bebervendestkat af 6 Millioner Kr. dog ikke paa hele Befolkningen, men kun paa nogle Tjenestekarle, som gaa paa Gaarden i Landsbyer, hvor de ikke have rigtig Orden, efter hvad der blev sagt forleden Dag, ogsaa paa nogle Murere i Kjøbenhavn. Nu forekommer det mig, at der kunde tænkes noget rimeligt i at paalægge en Bebervendestkat, og jeg har hørt det drøfte alvorligt tidligere, men jeg har aldrig hørt Skatten blive takseret højere end til det Beløb, som Jordemøderlønningen andrager. Det er nu imidlertid meget for lidt efter den nuværende Indretning! det maa være noget større, indtil 6 à 7 Mill., og lad mig tilføje, det bliver mange flere siden. Det forekommer mig dog at være lidt for haardt ved Bebervendene, og navnlig ved en Art Bebervende; thi jeg tror, der er noget Skæmeri i at kalde denne Skat en Bebervendestkat. Det er en Bebervendestkat for en vis Klasse af Bebervende; for en anden Klasse af Bebervende har Lovforslaget ganske anderledes velbillige Dine. Sagen er nemlig den, at Rom og Sukker bliver billigere i samme Grad, som Oljet bliver dyrt, og for de Bebervende, der sætte mere Pris paa en Romtoddy end paa en Bajer, bliver altsaa Lovforslaget aabenbart

til en særlig Vættelse. Man viser en Haarhed mod visse Bebervende deri, men man holder ind mente: Den anden Klasse Bebervende hjælpe vi saa meget stærkere. Der er blevet talt om Bakkus forleden Dag af et æret Medlem. Han troede, at han kunde føre op med den Gud for Lovforslaget. Tillad mig at sige, at de, der ville have en Bebervendestkat og altsaa en Vættelse for de Bebervende, der drikke Romtoddy, kende vistnok en gammel Drikkevisse, som jeg antager her efter vil blive meget brugt, efter at dette Lovforslag er blevet færdigt, og at det bliver færdigt, er jeg ikke i Tvivl om, jeg staar for Djebliffet kun som Sagtager og Kritiker, som den, der ikke er med hverken til Overvejelse eller Fremme af Sagen, undtagen det bliver et helt andet Lovforslag, det er en anden Sag, som en æret Taler sagde idag: hvis det bliver et Forslag, som duer og som jeg billiger. Dem, der droge op med Gudens Bakkus til Anbefaling for dette Lovforslag, dem vil jeg spørge, om ikke de, det kommer særlig til Gode — Romtoddydrikkere — ville istemme:

Ja'r Bakkus' Trone skal herefter være et uhyre Sukkerbjerg...

Hans milde Scepter skal Citroner bære selv skal han som en liden Dværg med Foden paa et Romfad staa, hvorfra de tusind Strømme gaa.

(En Stemme: "Er der ingen Melodi til den?") ... Seg siger til det ærede Medlem, der vil føre Bakkus frem til Forsvar for Forslaget, at han kan være vis paa, at alle de, som kunne faa Fordel af Forslaget, skulle nok vide at faa Melodi til. Se, saa naaede vi altsaa dette, at Bedtaagelsen af denne Lov, som vor højtærede Konsejlspræsident hilse med Glæde, vil, som der er sagt, blive modtaget med Jubel af de $\frac{2}{10}$ af Befolkningen. Enhver Folketingsmand, der var imod de Iyriske Sange, der have fyldt en vis Art Blæde omkring i Landet, enhver Folketingsmand, der vovede at have en anden Mening end vore Poeter, der besang Skatten og Sukkeret, faldt paa Valen, og næste Gang, i alt Fald een Valgdag over, sidde Benner af Romtoddy her sammen med den højtærede Konsejlspræsident; Gaarden er løst; Knuden er ikke overhugget, men læmpelig opløst og vi have i Fred og Ro allesammen et lykkeligt Land. (En Stemme: Det er ren Yrsk!) ... Ja, det er en Ekstrakt af den Yrsk, som er ægte udstrømmende eller vistnok for en væsentlig Del fabrikeret navnlig i de 7 à 8 Dage, der hengik fra Forslaget blev forelagt, til det kom til Forhandling. Nu kunne vi forsøge, om denne Yrsk holder for Virkeligheden,